

Milli irs

Ədəbi-bədii, elmi-nəzəri jurnal 01 (046)
May 2024 Aylıq jurnal www.milliirs.az

Görkəmli qarmon ifaçısı Aydın Əliyev

Fərahim Sadiqov,

*Bakı Elm-Təhsil Mərkəzinin prezidenti,
pedaqogika elmləri doktoru, professor,
Beynəlxalq Türk Akademiyasının
həqiqi üzvü, akademik Yusif
Məmmədəliyev, akademik
Mehdi Mehdizadə mükafatları laureatı*

Təqdim etdiyim oçerkin adında "görkəmli" sözünü ona görə işlətdim ki, oçerkin qəhrəmanı Aydın Əliyev doktorantura təhsili almış, hazırladığı elmi tədqiqat dissertasiya əsərini müvəffəqiyyətlə müdafiə etdiyi üçün Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında Ali Attestasiya Komissiyası tərəfindən ona "Sənətsünaslıq üzrə fəlsəfə doktoru" elmi dərəcəsi verilmişdir.

Aydın müəllim "dosent" elmi adına da layiq görülmüşdür...

...Çoxdan onun haqqında yazmaq istəyirdim. Hər dəfə ifasını müşahidə edəndə çöhrəsindən istedad yağışı yağan Aydının talantlılıq səviyyəsinə heyran qalırdım. Elmi psixologiyada bədii yaradıcılıq mühitində qabiliyyətlərin inkişaf edərək talantlılıq səviyyəsinə yüksəlməsi fikrini irəli sürənlər sanki Aydın Əliyev kimi ifaçıları nəzərdə tutmuşlar. Psixoloqlar onu da demişlər ki, talantlılığın yüksək həddi insanı, ifaçını akademik səviyyəyə daşıyır. Bax, Aydın Əliyevin hazırkı tutduğu mövqeyini akademik səviyyə kimi

dəyərləndirmək olur. Çünki onun üçün qarmon ifaçılığı mühitində lad məhdudluğu yoxdur. Yəni o, "Rast lad" üzərində ifa etdiyi muğam və melodiya hansı səviyyədə təqdim edirsə digər ladda üzərində ifa etdiyi muğam və melodiya da özünün talantlılıq səviyyəsindən yoxsulub gələn bir tərzdə təqdim edir. Onun muğam ifaçılığında da özünəməxsus olan xüsusi fərdi tərz hallar vardır. Müğənninin hər hansı muğamın şöbəsinə, yaxud guşəsinə ifa edəndən sonra onu təqlid etməsi çox çətin bir məqamdır. Hər hansı bir muğam ifasını müşayiət edən instrumentalçı bu məqamı tələb olunan səviyyədə təqlid edə bilmir. Doğrudur, müğənniləri tarda müşayiət edənlər bu işin öhdəsindən daha müvəffəqiyyətlə gələ bilirlər. Əsas səbəb isə tarda oktavalara sayı qarmondakı nisbətən çox olmasıdır. Qarmonda oktavanın sayı cəmi iki oktava yarımdır. Ona görə də, qarmon ifaçılarının bir qismi müğənniləri, xanəndələri müşayiət edəndə heç

bir yenilik edə bilmirlər. Onlardan fərqli olaraq Aydın Əliyev müğənniləri, xanəndələri müşayiət edəndə daha xırda detallara varmaqla yeniliklər edir və həmin yeniliklərin fonunda heç bir qarmon ifaçısına bənzəməyən müşayiət modeli yaradır.

Qarmon ifaçılığında sağ əllə ifa olunan melodiyaaların sol əllə müşayiət olunması da çox mürəkkəb ifa mədəniyyəti hesab olunur. Qarmon ifaçılığının ilk illərində sənətə gələnlər sol əllə dəm tutmuşlar. Musiqi aləmində dəm tutmaq, zü (züy də deyilir) tutmaq nəfəsli alətlər üçün məqbul sayılır. Yəni nəfəsli alətləri daha çox balaban vasitəsilə müşayiət edirlər. Qarmonda isə belə müşayiəti sol əl yerinə yetirir. Yəni uzun illər qarmonçalanlar sağ əllə dəm tutmuşlar. Lakin son illərdə bir sıra güclü qarmon ifaçıları sağ əllə ifa etdiklərini sol əllə çox böyük məharətlə müşayiət edirlər. Elə eynən Aydın Əliyev kimi. Aydın müəllim bütün pedaqoji fəaliyyəti dövründə tələbələrinə belə ifa tərzini məharətlə, pedaqoji tələblərə uyğun olaraq təlqin edir. Təlqin edir deyəndə Aydın müəllim tələbələrinə sağ əllə ifa etməyin spesifik bir metodikasını öyrədir. Hansı ki Aydın müəllim tərəfindən hazırlanan "sol əl konsepsiyası" bütün müşayiət prosesində istifadə edilərək tətbiq olunur. Əlbəttə ki, bu prosesi ifaçı dərinləndirməli, möhkəm qavramalıdır. Aydın Əliyev həm melodiyaaların ifası zamanı, həm də müşayiət prosesində duyduqlarını qavramağa ciddi cəhd göstərir. Maraqlıdır ki, istəyinə nail olduğu üçün dinləyici onun əllərinin sehrindən və ən ümdəsi bu sehrin təsirindən yaranan sifət mimikasından da zövq alır. Aydın müəllim müşahidə etdiklərini saf-çürük edir, ona lazım olan zəruri elementləri seçir, gördüklərinin əyaniliyinə inandıqdan sonra reaksiya verir, eşitdiklərinin orijinal olduqlarını motivləşdirdikdən sonra onlara öz sevgisini izhar edir. Tusi demiş-

kən, sevməyi bacarmaq isə insanı yalnız və yalnız ucaldır.

Kulak eşitsə, köngül bilir,

Köz körsə, üdhik kəkir.

Qulaq söz eşitsə, könül bilər,

Göz sevgilisini görsə, şövqə gələr.

(Mahmud Kaşğarı. Divanü lüğət-it-türk. Dörd cildə. I cild. Bakı, Ozan, 2006. səh. 254).

Bu sözləri isə Böyük Türk Dünyasının Uzmanı Mahmud Kaşğarı demişdir. Mahmud Kaşğarı Böyük Türk Dünyasının elə bir öndəridir ki, ona bənzərini tapmaq mümkün deyil. Yalnız onun müdrik kəlamlarından istifadə etmək, onun dediklərinə əməl etmək insanı xoşbəxt edə bilər.

Aydın Əliyevi də belə xoşbəxtlərdən saymaq olar. Bu xoşbəxt insanı yaxşı-yaxşı tanımaq üçün onun tərcümeyi-halına da varmaq yaxşı olar. Ona görə, də Aydın müəllimdən xahiş etdim ki, öz tərc-

MILLİ İRS

ümeyi-halı ilə bizi tanış etsin. İlk olaraq o dedi:

- Mən, Əliyev Aydın Ələkbər oğlu Qarabağlı olsam da 1962-ci il oktyabr ayının 2-sində Bakı şəhərində anadan olmuşam.

1970-ci ildə Xətai rayonundakı 116 sayılı məktəbin 1-ci sinfinə daxil olmuş, 1980-ci ildə həmin məktəbin 10-cu sinfini bitirmişəm.

1970-1974-cü illərdə Xəzər Dənizçilər mədəniyyət evində qarmon sinfini bitirmişəm.

1974-1979-cı illərdə isə Xətai rayonu 13N^ə li musiqi məktəbinin qarmon sinfində təhsil almışam.

1979-1981-ci illərdə Baba Salahovun rəhbərliyi ilə Azərbaycan Dövlət Televiziya və radiosunun xalq çalğı alətləri ansamblında qarmon ifaçısı kimi çalışmışam.

1981-ci ildən 1983-cü ilin may ayına qədər hərbi xidmətdə olmuşam.

1983-cü ildən 1986-cı ilə qədər Fioletov adına klubda dərnək rəhbəri işləmişəm.

1986-1989-cu illərdə SSRİ-xalq artisti Zeynəb Xanlarovanın ansamblında fəaliyyət göstərmişəm. Həmin illərdə Azərbaycanın bütün bölgələrində və Sovetlər birliyi məkanında çoxsaylı konsertlər vermişik.

- Çox sağ ol Aydın müəllim, deyib ondan bir qədər səbr etməsini xahiş etdim. Çünki Aydın müəllimin məni təəccübləndirən keyfiyyətləri, xüsusiyyətləri və digər talantlılıq səviyyələri barədə də danışmaq istəyirəm. Axı, ölkəmizdə Afandil İsmayılov məktəbi, Zakir Mirzəyev məktəbi, Ənvər Sadıqov məktəbi var. Yeni yeni bir "Aydın Əliyev məktəbi"nin yaranması ehtimalı da var?

Açığını etiraf edirəm ki, artıq bu ehtimal reallaşmışdır. Reallıq odur ki, Aydın Əliyev qarmon ifaçılığı sahəsində yeni bir məktəb yaratmışdır. Qarmon ifaçılığı sənətinə dair apardığı tədqiqatlarını dissertasiya

şəklində müdafiəyə təqdim etmiş, Dissertasiya Şurasında müvəffəqiyyətlə müdafiə edərək Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında Ali Attestasiya Komissiyası tərəfindən sənətşünaslıq üzrə fəlsəfə doktoru elmi dərəcəsinə layiq görülmüşdür.

Aydın Əliyev bütün bu uğurları qazanmaq üçün gecəsini gündüzə qatararaq işləmiş, çalışmış, bütün çətinliklərə qatlaşaraq beynəlxalq arenada çıxışları ilə fərqlənmişdir. Bu xüsusda Aydın müəllim dedi ki, 1988-ci ildə görkəmli və bənzərsiz müğənnimiz Zeynəb xanımın "Vətən" cəmiyyətinin xətti ilə Danimarkada qastrol səfərində olmuşuq.

1986-cı ildə Mirzəğa Əliyev adına Azərbaycan Dövlət İncəsənət Universitetinə daxil olmuş və 1991-ci ildə "Mədəni-maarif işi" ixtisasını bitirmişəm.

1989-1994-cü illərdə Arif Babayev, Məmmədbağır Bağırzadə, Mələkxanım Əyyubova, Brilyant Dadaşova ilə yaradıcılıq əlaqələrində və bir çox qastrol səfərlərində, həmçinin hərbi hissələrdə və cəbhə bölgələrində olmuşam. O, illərdə Rafiq Babayevin rəhbərliyi altında "Cəngi" ansamblında çalışmışam.

1996-cı ildən 2007-ci ilə qədər "Səda" instrumental ansamblının musiqi rəhbəri kimi Nazpəri Dostəliyeva ilə yaradıcı iş birliyimiz olub. Respublikanın xalq artisti Səyavuş Kərimi ilə 1994-cü ildən bu günə kimi Rafiq Babayev adına studiyada yaradıcılıq ünsiyyətindəyik.

1998-ci ildə Fransa etnomusiqişünası Jan Duriq tərəfindən Parisdə ilk kompakt diskim buraxılıb.

Bu disk Aydını daha da ruhlandırıldı. Çünki tanımayanlar da onun bu istedadına həsəd apardılar. Onun ifasında musiqi nümunələrinin dünyanın mədəniyyət mərkəzi olan Parisdə kompakt disklərə yazılması onun beynəlxalq mühitdə nüfuz qazanmasına dəlalət edirdi.

Aydın Əliyevin uğurları ilə öyünməyə

Azərbaycan xalq rəqs musiqisinin tədrisi ona həvalə edilib. Özü bunu belə şərh edir:

2008-ci ildən "Instrumental muğam" kafedrasında Azərbaycan xalq rəqs musiqisinin tədrisi üzrə müəllim vəzifəsində işləmişəm. 2009-cu ildə Azərbaycan Milli Konservatoriyasına daxil olmuş və 2012-ci ildə "Musiqişünaslıq" ixtisasını bitirmişəm. 2014-cü ildən isə baş müəllim vəzifəsində işləyirəm. Mənim ifamda 60 rəqs nota köçürülüb və Milli Konservatoriyada dərs vəsaiti kimi istifadə olunur.

60 adda rəqs musiqisinin nota köçürülməsi deyəndə, bu, oxucuya adi görünə bilər. Əsla belə deyil. Ona görə ki, bütün bunlar oxucunun gözünə adi hal kimi görünməməlidir. Ən azı ona görə ki, xalq rəqlərimizin az ifa edildiyi, zəif tədqiq olunduğu bu işə diqqətin azaldığı hazırkı şəraitdə 60 adda xalq rəqlərini birdəfəyə ifa etmək özü də əsil vətənpərvərlik, yurdsevərlik, xalqsevərlik kimi dəyərləndirilməlidir. Aydın müəllimlə bu rəqlərin hər biri haqqında mülahizələrini bildirməyi xahiş etdik. O, dedi ki bu rəqlərin bir qismi unudulub, bir qismi isə unudulmaq üzrədir. Yaxşıki belə rəqlərimizin bir qismini Azərbaycan Respublikasının Xalq Artisti, görkəmli bəstəkarımız Tofiq Quliyev nota köçürmüşdür. Onlar aşağıdakılardan ibarətdir:

"Gənclik rəqs", "Mahnı-rəqs", "Yeni rəqs", "Qaytağı", "Baharı", "Naz eləmə", "Rövşəni", "Şamaxı rəqs", "Ağır rəqs", "Nuxa rəqs", "Qulu rəqs", "Brilyant", "Yüz bir", "Əsgəranı", "Qızıl gül", "Altı nömrə", "Lələ", "Şələxo", "Xalabaçı", "Narıncı", "Darçını", "Cığağa", "Keçiməməsi", "Bəxtəvəri", "Turacı", "Qazağı", "Nuxa rəqs", "Azərbaycan", "Uzundərə", "Qəşəngi", "Tərəkəmə", "Rəqs", "Gülgəz", "Mirzəyi", "Qıtqılıda", "İnnabr", "Sünbülü", "Yarış", "Rast dəramədi", "Cəngi", "Zabul dəramədi", "Bayatı-Şiraz dəramədi", "Segah dəramədi", "Hümayun dəramədi", "Dil-

dəyər. Axı o, Amerikada, Avropanın ən nüfuzlu şəhərlərində, Kanada kimi nəhəng məmləkətdə, Avroasiya məkanında neçə-neçə ünvanlarda çıxış edərək müstəqil respublikamıza başucalığı gətirmişdir. Aydınin özü bu barədə belə söyləyir:

- 2002-ci ildə "İpək yolu" adlı dünyamiqyaslı festivalının diplomantı olmuşam. Qastrol səfərində olduğum xarici ölkələr: 1989-cu ildən bugünə kimi Almaniya, Danimarka, Norvegiya, İtaliya, Fransa Hollandiya, Belçika, Kanada, Türkiyə, Amerika, Taivan, İsrail və s...

Aydınin pedaqoji fəaliyyətilə ifaçılıq fəaliyyətinin vəhdətdə olması əgər bir tərəfdən onun ifaçılıq məharətilə izah edilirsə, digər tərəfdən təmsil olunduğu kafedradakı tədqiqatçılıq qabiliyyətinin yüksək olması ilə izah edilə bilər. Maraqlı olan cəhət burasındadır ki, Aydın Azərbaycan muğamlarının ən mahir ifaçısı olaraq "Instrumental muğam" kafedrasına dəvət olunub. Özü də bu kafedrada

MİLLİ İRS

şad", "Solmaz", "Elmira", "Eynur", "Qaytağı",
"Xumar", "Hacıkənd", "Mələhət",
"Teyyub", "Yeni rəqs", "On dörd", "Dəhnə",
"Tənzərə", "Dilican", "Nəlbəki", "Şağani",
"Yaqutu", "Novruzgülü".

Aydın müəllimin dediyi kimi sadalanan rəqslərin adlarının bir qismi yer, məkan adlandır. Şamaxı, Əsgəran, Qazax, Nuxa, Uzdərə, Hacıkənd, Dəhnə, Dilican ölkəmizin ən dilbər guşələri sayılan şəhərlərimizin, qəsəbə və kəndlərimizin adlarına ithaf edilmişdir. Rəqslərimizin adlarındakı altı nömrə, yüz bir, ön dörd kimi sıra saylarının göstərilməsi isə vaxtilə onların nömrələnməsi kimi başa düşülməlidir. Təəssüf ki, yüz bir sayılı rəqslərimizin yalnız cüzi bir hissəsi dövrümüzdə qədər gəlib çıxa bilmişdir. Rəqslərimizin qızılgül, narınc, lələ, darçın, turac, innab, sünbül kimi adlandırılması həm dinləyicilərə, həm də ifaçılara zəngin ekoloji mühitimizin nadir incilərini də xatırlatmış olur.

Bax biz Aydın müəllimlə bütöv Azərbaycanımızın rəqs musiqisinin təsnifatı ilə bağlı çox maraqlı söhbətlər, müzakirələr apardıq. Elə qənaətə gəldik ki, ayrı-ayrı dövrlərdə yaranan rəqslərimizin də tədqiqatı ilə bağlı işlərin aparılması vacibdir. Belə ki, Qacarlar, Qaragözlülər, Dünbülülər, Xoyskilər, Makinskilər, Aşurbəyovlar, Kəngərlilər dövrünün rəqslərini toplamaq lazımdır. Məsələn, Məhəmməd həsən xan Qovanlı Qacar, Ağa Məhəmməd şah Qacar, Hüseyinqulu xan, Qovanlı-Qacar, Fətəli şah Qacar, Abbas Mirzə Qovanlı-Qacar, Bəhram Mirzə, Qovanlı-Qacar, Bəhmən Mirzə Qovanlı-Qacar, Xosrov Mirzə Qovanlı-Qacar, Nəsrəddin şah Qovanlı-Qacar, Rzaqulu Mirzə Qovanlı-Qacar, Əbdülməcrid Mirzə Qovanlı-Qacar, Müzəfərəddin şah Qovanlı-Qacar, Kamran Mirzə Qovanlı-Qacar, Əmənulla Mirzə Qovanlı-Qacar, Feyzulla Mirzə Qovanlı-Qacar, Məhəmmədəli şah Qovanlı-Qacar, Mustafaqulu

xan Qovanlı-Qacar, Məlikmənsur Mirzə Qovanlı-Qacar, Əhməd şah Qacar, Sürəyya xanım Qacar kimi siyasi xadimlərin dövründə də rəqslərimiz olmuşdur. Onlarında izinə düşməyin vaxtıdır. Vaxtilə hər bir azərbaycanlı övladının rəqsi olmuşdur. Hərə öz rəqsini sifariş verərək oynamışdır. Yaxud toyda instrumental ifaçıların bir qismi sifariş verənin rəqslərini çalmışlar.

Yaxud Qaragözlülər dövrünün rəqslərinin yaddaşlardan silinməsini Aydın Əliyev təəssüf hissilə qeyd edir. Deyirki, Qaragözlülərin altı nəslə mövcud olmuşdur. Onların hər birinin dövründə də xalq rəqsləri dəbdə olmuşdur.

Hacı Məhəmmədcəfər Məczub, Məhəmməd Hüseyin xan Qaragözlü, Mahmud xan Qaragözlü, Mirzə Məhəmmədəli xan Qaragözlü, Əbülqasım xan Qaragözlü

Hacı Məhəmməd xan Qaragözlü kimi siyasi xadimlərin dövründəki rəqslərin bir qismi nota alınmadığı üçün unudulmuşdur. Eyni sözləri Dünbülülər, Xoyskilər, Makinskilər (Maki, Maku kimi də yazılır), Aşurbəyovlar haqqında demək olar. Çünki adı çəkilən siyasi xadimlərin dövründə də el sənətkarlarının bədii yaradıcılıqları olmuşdur.

Kazım bəy Dünbülü, Cəfərqulu xan Dünbülü, Əbdür-Rəzaq bəy Dünbülü Əmiraslan xan Dünbülü, Heyran xanım Dünbülü, Hacı İbrahim bəy Dünbülü Məhəmməd bəy Dünbülü, Əli bəy Dünbülü kimi siyasi xadimlərin dövründə yaranan nəinki rəqslərimiz, hətta digər bədii yaradıcılıq nümunələrimiz qalmamışdır.

Xoyskilər deyəndə biz yalnız Fətəli xan Xoyskini, onun faciəli həyatını xatırlayırıq. Unutmaq olmaz ki, İsmayıl bəydən başlayan xoyskilər 9 nəfər olmuşlar: İsmayıl xan Xoyski, Kəlbəli xan Xoyski, İskəndər xan Xoyski, Cahangir xan Xoyski, Hüseyinqulu xan Xoyski, Fətəli xan Xoyski, Rüstəm xan Xoyski, Əmiraslan xan Xoyski.

ski, Teymur xan Xoyski.

Sadalanan ictimai-siyasi xadimlərimizin dövrlərində təcəlla tapan rəqslərimiz barədə söhbət açma bilmirik. Nə üçün Makinskiyərin dövrünü özündə ehtiva edən rəqslərimiz yoxdur?!

Şükür xan Makinski, Teymur bəy Makinski, Zülfüqar bəy Makinski, Bəhram bəy Makinski, Abbasəli bəy Makinski kimi siyasi xadimlərimizin dövrlərində mövcud rəqslərdən birini ifa edə bilmirik. Eyni sözləri Aşurbəyovlar və Kəngərliyələr dövrlərindəki rəqslərimiz haqqında da deyə bilərik.

Nabat xanım Aşurbəyova, Hacı Əjdər bəy Aşurbəyov, İsa bəy Aşurbəyov, Teymur bəy Aşurbəyov, Bala bəy Aşurbəyov, Sara xanım Aşurbəyli kimi görkəmli simaların dövründə yaranmış rəqslərimiz içərisində "Nabat xanım" adlı rəqsimizin bu günə gəlib çatmasına isə çox sevinirik.

Təəssüf ki, Kəngərliyələr dövrünün rəqsləri barədə nikbin danışa bilmirik. Heydərqulu xan Kəngərli, Şeyxəli xan Kəngərli-Kəlbəlixanov, Ehsan xan Kəngərli, Qönçəbəyim, Əşrəf ağa Kəngərliński, Məmmədqulu bəy Kəngərlińskiyələr dövrünün rəqsləri haqqında isə xəyallar qura bilərik. Çox təəssüf. Aydın müəllimlə rəqslərimizin adlarındakı mənalar və mənə çaları barədə də söhbət aparırıq. Aydın müəllim dedi ki, mərhum professorumuz, görkəmli bəstəkarımız Oqtay Rəcəbov kitablarının birində Azərbaycan xalq rəqslərinin bir qisminin mənalarını aşağıdakı kimi vermişdir:

Ənzəli (Vaxtilə Pəhləvi adı daşımış, hal-hazırda Cənubi Azərbaycan (İran) ərazisində liman şəhərinin adı); Çanaqqala (Türkiyənin İstanbul şəhərində məşhur qala adı); Əsgərani (Azərbaycana məxsus olan Dağlıq Qarabağdakı Şuşa və Xankəndi arasında rayon adıdır); Uzdərə (Azərbaycanın Dağlıq Qarabağ ərazisində Ağdam şəhəri ilə Göy-

təpə kəndi ərazisində böyük bir dərənin adıdır. Azərbaycanda məskunlaşmış Elat adlanan tayfa öz mal-qarasını məhz bu dərədən keçirərək yaylaqlara aparırmış. Dərə çox uzun olduğu üçün bu köçəri tayfa dincəlmək üçün burada dayanarmış; Gülgəzi (Naxçıvanlı Həsənəli tərəfindən 1904-cü ildə yaradılıb. O, bu rəqsi öz xanımı Gülgəzə həsr edib); Şalaxo (Qədim zamanlarda Azərbaycan kəndlərində ayı, meymun oynadan qaraçıların rəqsidir. Adətən, ayının yiyəsi onun belinə odun şələsi bağlayar və odunu daşımağa göstəriş verərdi. Tamaşaçıları isə "Ay şələküm-mayallaküm" sözləri ilə meydanı qızıdırardılar. Məhz bu söz ifadələrindən rəqsin "Şalaxo", yaxud "Şələxo" kimi adları yaranmışdır; Tərəkəmə (Azərbaycanda yaşayan köçəri maldarların şənliklərində, toylarda ifa etdikləri 2/4 və 6/8 ölçülü rəqslərdən biridir.

(Azərbaycan musiqisinə dair ensiklopediya və xalq musiqisi ilə əlaqədar əlavə məlumatlar. Bakı, Mütərcim, 2020. səh.619).

Belə məlumatları dərsləklərə, dərslər vəsaitlərinə, radio-televiziya verilişlərinə daşımağın vaxtı çoxdan çatmışdır.

Sonda Respublikamızın Əməkdar Artisti, Azərbaycan Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin dosenti Aydın Əliyevdən hazırda nə ilə məşğul olmasını soruşduq. O, dedi:

- 2014-cü ildən bugünə kimi Rəşid Behbudov adına Mahni Teatrında musiqiçi solist kimi fəaliyyət göstərirəm. Bu kollektiv ilə Azərbaycan Respublikasının Mədəniyyət Nazirliyinin bir çox konsert və tədbirlərində uğurla çıxışlar edirik.

Aydın müəllimə uğurlar arzulayaraq onunla çox maraqlı və çox zəngin çaları ilə hər kəs üçün xoş olan söhbətimizi yekunlaşdırdıq.